۲,۵۰۰,۰۰۰ کشته

میراث بزرگ‌ترین نبرد تاریخ بشر!

۸۲ سال قبل در چنین روزی، بالاخره حمله نیروهای آلمان به خاک شوروی در جنگ جهانی دوم با ضد حمله سنگین روس‌ها شکست خورد. در این جنگ که برخی آن را با نام «نبرد مسکو» می‌شناسند، نزدیک به ۵ میلیون سرباز مشارکت داشتند و خسارات جبران‌ناپذیری به طرفین جنگ وارد شد

گروه تاریخ – روز ۲۲ ژوئن سال ۱۹۴۱، ارتش آلمان با استعداد یک میلیون سرباز، در قالب عملیات «بارباروسا»، به خاک شوروی حمله‌ور شد. این بزرگ‌ترین لشکرکشی تاریخ جهان بود. آلمان‌ها از سه محور در عمق خاک شوروی نفوذ کردند. حملات برق‌آسای نیروی هوایی آلمان، تقریباً همه استعداد هوایی ارتش شوروی را در همان دقایق اولیه از بین برد. آلمانی‌ها خیلی زود توانستند بخش‌های گسترده‌ای از خاک شوروی را اشغال کنند. تا اوایل ماه ژوئیه، «ورماخت» (نیروهای مسلح یکپارچه کشور آلمان) در مرکز خط مقدم، سه ارتش میدانی «ارتش سرخ» را در غرب «مینسک» به محاصره درآورد و منهدم کرد. به دنبال این پیروزی، آلمانی‌ها از رودهای «دوینا» و «دنیپر» عبور کردند. موفقیت‌های مشابهی نیز در دو جناح شمالی و جنوبی رقم خورد. در مرحله دوم عملیات، آلمانی‌ها پس از حدود یک ماه مبارزه سنگین، محاصره عمده بزرگ دیگری را، این بار حوالی «اسمولنسک» ایجاد کردند و توانستند سه ارتش میدانی دیگر شوروی را از بین ببرند. اما ستاد مشترک ارتش آلمان برای حمله به مسکو، به شدت دچار تردید بود. ارتشبد «فرانتس هالدر» اعتقاد داشت که تنها یک حمله برق‌آسا به سوی مسکو می‌تواند عملیات بارباروسا را کامل و بقایای ارتش شوروی را منهدم کند. اما هیتلر چندان به این اقدام معتقد نبود. او می‌گفت تصرف مسکو هدف اصلی عملیات بارباروسا نیست و ما باید پیش از هر چیز بر زمین‌های اوکراین مسلط شویم و به سوی قفقاز و منابع نفتی آن پیشروی کنیم. بلندپروازی و البته توهمی که تمام مغز هیتلر را فرا گرفته بود، مانع از آن شد که طرح دقیق و کارشناسی‌شده هالدر را بپذیرد. این در حالی بود که معضلات تدارکاتی گریبان ارتش سرخ را گرفته و ذخایر سوخت، مهمات و ظرفیت ترابری آن‌ها پس از ضدحملات ناحیه اسمولنسک از بین رفته بود. خسارات سنگین نبردهای پیشین، میانگین توان لشکرهای تفنگ‌دار ارتش سرخ را به حدود سه هزار نفر و تعداد یگان‌های متحرک آن را در محور مسکو، به یک لشکر و ۱۳ تیپ تانک، در مجموع با ۷۷۰ تانک و دو لشکر موتوریزه کاهش داده بود. آن‌ها در برابر ارتش آلمان هیچ شانسی نداشتند. هیچ کدام از سه جبهه شوروی، نمی‌توانستند آرایش دفاعی موقری داشته باشند. در مجموع ۱۹۳ هزار نفر برای جایگزینی تلفات پیشین به این سه جبهه اختصاص یافته بود که بسیار کمتر از کاستی‌ها بود و البته نمی‌توانست در برابر ارتش یک میلیون نفری آلمان کاری از پیش ببرد. هیچ کدام از یگان‌های ارتش سرخ تسلیحات مؤثر ضدهوایی و سلاح‌های ضدتانک کافی در اختیار نداشتند. حمله به مسکو و تصرف پایتخت شوروی، می‌توانست عملاً به کار روس‌ها خاتمه دهد، اما هیتلر با بلاهت، این پیشنهاد را هبردی را رد کرد. شاید اگر می‌دانست این اشتباه به قیمت شکست قطعی آلمان نازی در جنگ جهانی دوم تمام می‌شود، هرگز مرتکب آن نمی‌شد. به این ترتیب، حمله به مسکو تا ماه سپتامبر عقب افتاد و استالین، در راهبردی دقیق، همه شوروی را فدای مسکو کرد تا بتواند آلمان را از یک پیروزی قاطع محروم کند.

■ **تایفون دیرهنگام**

آلمان‌ها بعد از پیروزی‌های نسبی در نقاط مختلف و اشغال اوکراین، تازه به فکر حمله نهایی به مسکو افتادند. در سپتامبر سال ۱۹۴۱، اواخر تابستان، بالاخره عملیات «تایفون» برای اشغال نهایی مسکو آغاز شد؛ اما روس‌ها توانسته بودند خطوط دفاعی مناسبی را تدارک ببینند. فرماندهی عالی شوروی انتظار داشت که این حمله در ماه اوت، یک ماه قبل از اجرای عملیات تایفون آغاز شود، اما زمان به نفع شوروی تغییر کرد. هفتم دسامبر ۱۹۴۱، ژاپنی‌ها بالاخره وارد جنگ جهانی دوم شدند و به جزایر «پرل هاربر» حمله کردند. آلمانی‌ها این اقدام را به مثابه درگیری شوروی در دو جبهه فرض می‌کردند، اما چنین نشد. ژاپنی‌ها به دلیل درگیر شدن با آمریکا، اصلاً مایل نبودند برای خودشان جبهه جدید در برابر شوروی باز کنند و این به معنای انتقال ارتش شوروی در خاور دور، به جبهه غرب بود. در میانه ماه اکتبر، اوایل پاییز، روس‌ها با آگاهی از این موضوع، شروع به انتقال نیروهای خود از خاور دور به مناطق غربی کردند. شوروی با اتکا بر شبکه راه‌آهن خود، نیروهایی را در فاصله ۲ تا ۴ هزار کیلومتری با سرعت ۴۰۰ تا ۵۰۰ کیلومتر بر روز به نواحی عملیاتی غربی منتقل کرد. به این ترتیب، تا پایان ماه اکتبر، ۱۳ لشکر تفنگ‌دار و پنج تیپ تانک در مواضع جدید حوالی مسکو مستقر شدند. سرویس اطلاعاتی آلمان کاملاً از این آماده‌سازی بی‌اطلاع بود. با وجود این که هواپیماهای شناسایی بُردبلند «لوفت‌وافه» گزارشی از مشاهده «تحرکات ترابری وسیع در خطوط آهن منتهی به پایتخت شوروی از سمت شرق» ارسال می‌کردند، اما هیچ اقدامی برای جلوگیری از این تحرکات صورت نگرفت؛ این شانس مسکو بود. افزون بر این، «استاوکا» (فرماندهی عالی ارتش سرخ)، در تمام مدتی که آلمان‌ها بی‌خیال حمله به مسکو شده بودند، دست به اقدامات مؤثری برای تأمین نیروهای نظامی مورد نیاز زد؛ به این ترتیب، تا انتهای ماه نوامبر نیروی ذخیره‌ای با ۵۸ لشکر برای شوروی ایجاد شده بود و یگان‌های به شدت آسیب‌دیده نیروی هوایی نیز، در ناحیه مسکو، نیروی کمکی بزرگی با ظرفیت دو لشکر هوایی از جبهه شمال غربی دریافت کردند. مسکو آماده بود تا با فرا رسیدن فصل سرما در اوایل دسامبر، از لاک دفاعی بیرون بیاید و آماده حمله شود. ارتشبد ژوکوف که فرماندهی کل را بر عهده داشت، در ۲۹ نوامبر از استالین تقاضای صدور مجوز ضدحمله کرد. حالا همه چیز داشت به نفع شوروی تغییر می‌کرد. در سه جبهه «کالنین»، غربی و جنوب غربی، ارتش سرخ با ظرفیت ۱۵ ارتش، سه سپاه سواره‌نظام و یک سپاه هوابرد، در مجموع شامل ۱۰۴ لشکر، آماده اجرای ضد حمله بود. در این مدت، استاوکا با به کارگیری نسل جدیدی از فرماندهان جوان‌تر که جایگزین فرماندهان بی‌کفایت پیشین شده بودند، در حال پیاده کردن آموزه‌های تجربیات نبردهای شش ماه گذشته بود. این ضدحمله بر خلاف ضدحملات پیشین ارتش سرخ، نه یک تهاجم مستقیم محض بلکه یک عملیات ترکیبی، متشکل از حملات مستقیم و جناحی به حساب می‌آمد که هدف آن، به محاصره درآوردن نیروهای آلمانی در نزدیکی مسکو بود.

■ **تدارک ضدحمله بزرگ**

طرح ضدحمله یک پیشروی اولیه ۶۰ کیلومتری در شمال و ۱۰۰ کیلومتری در جنوب مسکو را پیش‌بینی می‌کرد. ارتش‌های سی‌ام، یکم، سوم، بیستم و شانزدهم در جبهه غربی از روزهای ۳ و ۴ دسامبر وارد ارتش‌های بیست و نهم و سی و یکم در جبهه «کالنین» از روزهای ۵ و ۶ دسامبر تهاجم را آغاز می‌کردند؛ این نقطه اوج ضدحمله بود. در همین زمان، نیروهای جبهه جنوب غربی موظف بودند تجمع نیروهای دشمن در «یلتس–لیونی» را محاصره و منهدم کنند. طی این مدت، در شرایط آب‌وهوایی تغییرات عمده‌ای پدید آمد. دمای هوا که در ماه نوامبر بر اساس استانداردهای روسیه «معتدل» محسوب می‌شد، اوایل ماه دسامبر افت قابل ملاحظه‌ای کرد. نیروهای ورماخت که عموماً در فضای باز قرار داشتند، دیگر نمی‌توانستند کاری بکنند. به این ترتیب، ابتکار عمل به دست شوروی افتاد. روس‌ها در این ناحیه تانک و هواپیمای کمتری نسبت به ارتش آلمان در اختیار داشتند، اما نیروهای شوروی تازه‌نفس و دارای تجهیزات مناسب زمستان و وضعیت تدارکاتی بهتری بودند. در طرف مقابل، نیروهای آلمانی بیش از حد پراکنده، بدون تسلیحات و تدارکات مناسب زمستان، بدون نیروی ذخیره و مستقر در مواضع کار سختی را پیش رو داشتند. در چنین شرایطی، ارتشبد ژوکوف در جناح راست جبهه مسکو، به برتری عددی دو به یک در تعداد نیروها و برتری کمتری در زمینه توپخانه دست یافت. در شرایطی که لوفت‌وافه در وضعیت زیرساختی و تدارکاتی بسیار بدی به سر می‌برد، نیروی هوایی ارتش سرخ از مزیت پایگاه‌های هوایی مجهز و قرار گرفتن در مجاورت مرکز ارتباطات ریلی و جاده‌ای شوروی بهره‌مند بودند.

■ **نبرد با آتش و یخ!**

ضدحمله ارتش سرخ سپیده‌دم روز ششم دسامبر سال ۱۹۴۱، دقیقاً ۸۲ سال قبل در چنین روزی، در جبهه کالنین آغاز شد و در عرض دو روز، به تمامی خط مقدم گسترش یافت. این ضدحمله در قسمت شمالی خط مقدم هنگامی آغاز شد که دمای هوا ۲۶ درجه زیر صفر و عمق برف روی زمین بیش از یک متر بود! با ورود نیروهای ارتش شانزدهم شوروی به درگیری از روز هفتم دسامبر، شرایط بد آلمانی‌ها در جناح شمالی تشدید شد. درگیری شدید از ۸ دسامبر در اطراف کلین در گرفت. ارتش سی‌ام شوروی موفق به قطع کردن خط آهن کلین–کالنین شد. روزهای بعدی جناح راست جبهه غربی کمند خود را دور «کلین» تنگ‌تر کرد. تا اواخر روز ۱۲ دسامبر، ارتش بیستم شوروی منطقه «سولنچنوگورسک» و ارتش شانزدهم «ایسترا» را از آلمانی‌ها پس گرفتند. در عرض ۱۱ روز ارتش‌های جناح راست جبهه غربی ۳۰ تا ۶۵ کیلومتر و ارتش‌های جبهه کالنین ۱۰ تا ۲۲ کیلومتر پیشروی کردند.

■ **واکنش هیتلر و پایان نبرد**

روز هشتم دسامبر، هیتلر با صدور فرمان شماره ۳۹ پیشوا با اشاره به «زمستان زود هنگام» و مشکلات تدارکاتی حاصل از آن، بر لزوم پایان عملیات تهاجمی و گرفتن حالت تدافعی اذعان کرد. با این وجود، «فون بک» به «هالدر» گزارش داد ارتش آلمان در هیچ نقطه‌ای از خط مقدم، قادر به متوقف کردن حملات گسترده ارتش سرخ نیست. شدت ضدحمله ارتش سرخ، «فون بک» را وادار کرد روز ۱۶ دسامبر، درخواست مجوز عقب‌نشینی بیشتر و اصلاحات لازم در مواضع نیروهای خود را ارائه کند. هیتلر یک عقب‌نشینی کلی را غیرقابل قبول می‌دانست. روز ۱۸ دسامبر، «فون بک» که نمی‌خواست مسئولیت و عواقب سر برتافتن از فرمان هیتلر گریبان‌گیر او شود، فرماندهی را به ظاهر و به بهانه بیماری، به «گونتر فون کلوگه»، فرمانده ارتش چهارم سپرد. در مجموع، با مبارزه سنگین یک ماهه، قوای شوروی موفق شدند دشمن را بین ۱۰۰ تا ۲۴۰ کیلومتر عقب برانند و پایتخت را از سایه تهدید ارتش آلمان خارج کنند. موفقیت نسبی ضدحمله شوروی در اثر غافلگیری ورماخت و مشکلات عمیق تدارکاتی آن حاصل شد؛ سربازان آلمانی و ادوات آن‌ها در سرمای ۲۶ درجه زیر صفر، عملاً بلور آجین شدند. نیروهای آلمان در این درگیری‌ها متحمل تلفات سنگینی شدند و مرکزیت ارتش آلمان در این منطقه، در معرض فروپاشی قرار گرفت. هیتلر روز ۱۵ ژانویه سال ۱۹۴۲، در حالی که سرما در جبهه شوروی بیداد می‌کرد، برای نخستین بار طی جنگ جهانی دوم دستور یک عقب‌نشینی گسترده را داد. اما این عقب‌نشینی نتوانست موقعیت بهتری به آلمانی‌ها بدهد؛ سرزمین روسیه زیر انبوهی از برف و یخ دفن شده بود! تهاجم به مسکو، طی ماه‌های اکتبر و نوامبر سال ۱۹۴۱، ۱۴۵ هزار کشته روی دست آلمانی‌ها گذاشت. مجموع تلفات ارتش آلمان در نبرد مسکو، از اول اکتبر سال ۱۹۴۱ تا ۳۱ ژانویه سال ۱۹۴۲، حدود ۳۷۰ هزار نفر بود. تا پیش از آغاز ضدحمله شوروی، بیش از صد هزار نفر از آلمانی‌ها دچار سرمازدگی شدند که این سرمازدگی برای حدود ۱۵ هزار نفر از آن‌ها، به قطع عضو انجامید. بعدها ژوکوف مدعی شد که آلمان در نبردگاه مسکو، بیش از نیم میلیون نفر سرباز، ۱۳۰۰ تانک، ۲۵۰۰ توپ و بیش از ۱۵ هزار خودروی خود را از دست داده است. در طرف مقابل، طبق آمار رسمی، از اول اکتبر تا ۳۱ دسامبر سال ۱۹۴۱، ارتش سرخ در مجموع یک میلیون و ۶۵۶ هزار و ۵۱۷ سرباز را در تمامی طول خط مقدم از دست داد. این میزان شامل ۶۳۶ هزار و ۳۸۳ اسیر و مفقود نیز می‌شود. پژوهشگران معتقدند که این آمار بسیار کمتر از واقع به نظر می‌رسد؛ چرا که تلفات شوروی تنها در نبردهای ویازما–بریانسک، حدود یک میلیون نفر برآورد می‌شد. میزان واقعی تلفات ارتش سرخ در این مدت، احتمالاً بیش از دو میلیون نفر بوده است. اگر این آمار را واقعی بدانیم و آن را با آمار تلفات آلمان جمع کنیم، نتیجه بزرگ‌ترین لشکرکشی تاریخ، مرگ حدود ۲/۵ میلیون انسان بوده است. این افراد، بین اول ژوئیه ۱۹۴۱ تا پایان ژانویه ۱۹۴۲ از بین رفتند؛ یعنی به طور متوسط در هر ماه حدود ۳۵۷ هزار و ۱۴۳ نفر و روزانه حدود ۱۱ هزار و ۹۰۷ نفر.

پیشروی نیروهای شوروی در ۶ دسامبر ۱۹۴۱

تابستان سال ۱۹۴۱ - تانک‌های آلمانی خطوط دفاعی شوروی را می‌شکنند

ژوئن ۱۹۴۱ - عملیات بارباروسا با حمله هوایی آلمان آغاز شد. بخش عمده هواپیماهای شوروی روی زمین از بین رفتند

زمستان سال ۱۹۴۲ - نیروهای شوروی در حال پیشروی به سمت ۱۰۰ کیلومتری مسکو

گزارش تاریخی

نخستین رمان‌نویس ایرانی جمالزاده یا ناصرالدین‌شاه؟!

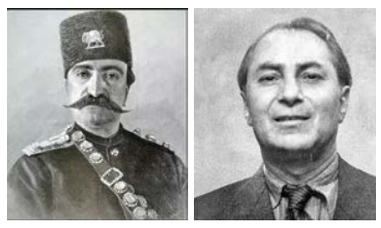

بیشتر ما، محمدعلی جمالزاده را به عنوان پدر رمان‌نویسی فارسی می‌شناسیم؛ اما شواهدی وجود دارد که بر اساس آن، احتمالاً باید ناصرالدین‌شاه قاجار را در این مسند بنشانیم و او را نخستین رمان‌نویس ایرانی بدانیم. همه از این مسئله آگاهیم که ناصرالدین‌شاه فرمانروای لایقی نبود؛ اما این بی لیاقتی را نمی‌توان به معنای بی‌استعداد بودن او گرفت. شاه قاجار، در کنار همه خرابکاری‌ها و افتضاحاتی که در عرصه‌های سیاسی و اقتصادی ایران به بار آورد، در خلوت خودش، آدمی به نسبت هنرمند و اهل ذوق محسوب می‌شد؛ نقاشی می‌کرد، شعر می‌سرود، عکس می‌گرفت و حتی گاهی هوس می‌کرد داستان بنویسد! آشنایی ناصرالدین‌شاه با سبک رمان‌نویسی اروپایی، احتمالاً از دوران جوانی و با مطالعه داستان‌های اروپایی آغاز شد و اتفاقاً یک بار تصمیم گرفت که رمانی را با همان شیوه به رشته تحریر درآورد. نام این رمان «حکایت پیر و جوان» بود؛ داستانی کوتاه که چهار مرحله زندگی یک انسان را بررسی می‌کرد. سبک داستان کاملاً مطابق با شیوه فرنگی بود، اما محتوای اثر از برخی آرایه‌های ادبی ایرانی بهره می‌برد و به‌ویژه، خصوصیات، تکیه کلام‌ها و دیدگاه‌های ناصرالدین‌شاه درباره رعایا، کاملاً در آن به چشم می‌آمد. به عنوان نمونه، ناصرالدین‌شاه بارها از اصطلاح «پدرسوخته» در متن قصه‌اش استفاده کرده است یا بسیاری از وقایع داستان او در خلال یک شکار یا تفرج در کوه و دشت که سخت محبوب شاه قاجار بود، به وقوع پیوسته است. این داستان در سال ۱۲۸۹ هـ.ق (۱۲۵۱ خورشیدی) به رشته تحریر درآمد.

تاریخ پزشکی

رسیدگی به تخلفات پزشکی در عصر صفویه

یکی از چالش‌هایی که همواره در جوامع انسانی وجود داشته و دارد، تخلفات مربوط به حوزه پزشکی است؛ حوزه‌ای که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و با جان مردم سر و کار دارد. از دیرباز، مسئولان و حاکمان، تدابیری را برای مهار تخلفات در این حوزه می‌اندیشیدند؛ در ایران رسم بود که حاکم، طبیبی را که سرآمد پزشکان شهر بود، به ریاست صنف آن‌ها می‌گماشت و او، ناظر بر اقدامات و فعالیت‌های اطبا می‌شد. اما گزارش‌هایی از رونق فعالیت مدعیان کذّاب در عرصه طبابت، در دوره صفویه وجود دارد که «سایریل لوید الگود» در کتاب «تاریخ پزشکی ایران و سرزمین‌های خلافت شرقی» به آن اشاره می‌کند و می‌نویسد: «علوم پزشکی در عصر صفویه صرفاً در دست پزشکان آموزش دیده در این حوزه قرار نداشت و محدود به پزشکان تعلیم دیده نبود. بلکه گروه‌های مختلف جامعه صفوی، با آموزه‌های تجربی، دست به درمان و معالجه می‌زدند. پزشکان در دوران صفوی دارای سلسله مراتبی بودند، گروهی که پزشکان واقعی محسوب می‌شدند، به علم‌آموزی رو آورده بودند و پس از سال‌ها مطالعه و کوشش به پزشکی می‌پرداختند؛ اما دسته‌ای که به درمانگری اشتغال داشتند، گروهی بودند که به طور تجربی این حرفه را آموخته بودند و مهارت چندانی نداشتند. هر کس جرئت و جسارت ادعای طبابت را در خود احساس می‌کرد، می‌توانست به این شغل مشغول شود.»

تاریخ اجتماعی

بنگاه امور خیریه «حوّابیگُم»

گزارش‌های تاریخی و شواهد اسنادی نشان می‌دهد که سنت حسنه وقف، در دوره صفویه بیش از گذشته رونق گرفت و در پرتو امنیت و آرامشی که به ویژه در دوران شاه‌عباس یکم بر کشور حاکم شد، خیرین زیادی به وقف روآوردند و موقوفه‌های کرامندی در گوشه و کنار کشور از خود باقی گذاشتند که برخی از آن‌ها تا امروز، محل استفاده و منشأ خیر و برکت است. جالب است بدانید که در عرصه وقف، بانوان ایرانی در عصر صفوی، کم از مردان نداشتند و چنان که مشهور است، یک سوم کاروانسراهای ساخته‌شده در این دوره تاریخی با هزینه بانوان ساخته و وقف شد. خانم‌ها به تنهایی یا با همراهی شوهرشان، دارایی‌های خود را وقف و عواید آن را صرف امور خیریه می‌کردند. یکی از این بانوان نیک‌اندیش، حوابیگم، چهارمین دختر شاه‌عباس یکم بود که نامش در بسیاری از اسناد دوره صفوی، به عنوان زنی نیکوکار و خیّر وارد شده است. او در زمره بانوانی قرار داشت که با اموالش، دست به احداث کاروانسراهای فاخر زد و کمک شایانی به گسترش تجارت و رونق سفرهای زیارتی و سیاحتی کرد. افزون بر این‌ها، حوابیگم در شهر اصفهان به ساخت حمام، مدرسه و دیگر ساختمان‌های عام‌المنفعه مبادرت ورزید که برخی از آن‌ها هنوز پا برجاست. این بانوی نیک‌اندیش، در سال ۱۰۴۱ هـ.ق، در ۴۵ سالگی دار فانی را وداع گفت.

« آگهی فراخوان مزایده عمومی » شماره ۳۴-۱۴۰۲ نوبت دوم
مزایده گزار: شرکت توزیع نیروی برق استان خراسان رضوی (سهامی خاص)
موضوع مزایده : فروش سیم مس برگشتی از شبکه برق به میزان ۸۰ تن
شرایط شرکت کنندگان : فقط تولید کننده سیم و کابل ومراکز ذوب فلزات با ارائه پروانه معتبر بهره برداری
دریافت و بارگذاری اسناد : از طریق سامانه تدارکات دولت(www. setadiran.ir)
زمان فروش اسناد: از روز چهارشنبه ۱۴۰۲/۰۹/۰۸ تا چهارشنبه ۱۴۰۲/۰۹/۱۵
مهلت ثبت پیشنهاد در سامانه تدارکات دولت : حداکثر تا شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۲۵
گشایش پیشنهادات : روز دوشنبه ۱۴۰۲/۰۹/۲۷
۴۷۲۳۶
www.kedc.ir
روابط عمومی شرکت توزیع نیروی برق استان خراسان رضوی

آگهی فقدان سند مالکیت
نظر به اینکه آقای سید علیرضا هاشمی بهابادی به شماره ملی ۰۹۰۱۱۸۷۴۲۹ برابر وکالت نامه شماره ۳۲۳۶۹ مورخ ۱۴۰۱,۰۴,۰۹ و تفویض وکالت شماره ۳۴۰۹۸ مورخ ۱۴۰۱,۰۸,۱۵ دفتر ۲ کاشمر به وکالت از طرف خانم منصوره زارع فرزند محمدرضا به شماره شناسنامه ۱۷۳۹۳ و متولد ۱۳۵۹,۱۱,۲۹ و شماره ملی ۰۹۰۰۱۷۳۱۱۴ به استناد یک برگ استشهادیه گواهی شده و تقاضای کتبی شماره ۱۰,۱۴۰۲,۷۵۷۴ مورخ ۱۴۰۲,۰۹,۰۸ جهت دریافت سند مالکیت المثنی نوبت اول به این اداره مراجعه و مدعی می‌باشد سند مالکیت ششدانگ اعیان یکباب آپارتمان پلاک ۱۷۹۹۱ فرعی مجزی شده از ۱۰۹۶۶ فرعی از ۳۰۲۷ اصلی بخش یک حومه کاشمر به آدرس: کاشمر خیابان فروردین – فروردین ۳ پلاک ۱۴ به علت سهل انگاری گم شده است و برابر دفتر املاک کاشمر تمامی ششدانگ اعیان پلاک فوق به شماره چاپی ۰۶۹۱۴۴ سری الف ب ۹۸ شماره الکترونیک ۱۳۹۸۲۰۳۰۶۰۱۲۰۰۴۳۵۴ به نام منصوره زارع صادر و تسلیم گردیده و دفتر املاک بیش از این حکایتی ندارد. لذا به استناد قسمت پنج تبصره یک اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت املاک متذکر می‌گردد هر کس نسبت به ملک مورد آگهی معامله‌ای انجام داده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد باید ظرف مدت ۱۰ روز پس از انتشار آگهی به این اداره مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله رسمی تسلیم نماید در غیر این صورت پس از انقضاء مهلت مقرر عدم ارسال اعتراض سند مالکیت المثنی طبق مقررات صادر و به متقاضی تحویل خواهد شد. م الف ۷۸۱
احمد جهانگیر رئیس اداره ثبت اسناد و املاک کاشمر
۴۷۳۲۶

خلاصه آگهی مناقصه
شماره ۳۴-۱۱-۱۴۰۲
شرکت مخابرات ایران
روابط عمومی منطقه خراسان رضوی
شرکت مخابرات ایران – منطقه خراسان رضوی، در نظر دارد عملیات اجرای طرح ODC۰۳ و ODC۰۴ مرکز دهقانی شهرستان نیشابور (پروژه نجما به روش سنتی)، را براساس شرایط و مشخصات منضم به اسناد مناقصه از طریق برگزاری مناقصه عام به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید .
متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به آدرس : kv.tci.ir مراجعه نمایند.
-آخرین مهلت تسلیم اسناد مناقصه ۱۴۰۲/۰۹/۲۱ می باشد.
-مناقصه گران جهت کسب اطلاعات بیشتر می توانند با تلفن ۰۵۱۳۸۵۹۹۲۶۶ تماس حاصل نمایند.
دارای شماره پروانه ارائه خدمات: ۱۰۰/۱۱۰۰ از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی
آسان ترین روش پرداخت قبوض تلفن ثابت با تلفن ۲۰۰۰
۴۶۸۱۸